Уживання говірок дехто вважає правильним: «*кожна місцевість має свою говірку», «це частина нашої культури», «у містах також розмовляють говіркою», «ми народилися на Закарпатті», «тому що живемо на Закарпатті», «людина має право розмовляти так, як вона хоче».* Думки тих, хто вважає це прийнятним: *«великий історичний вплив на суспільство», «залежить від території і традицій», «так зручно», «сама так розмовляю», «людина завжди буде розмовляти діалектом», «діалект – це історія, яка повинна зберігатися якомога довше».*

Лише один респондент відповів так: *«не вважаю правильним, тому що діалект засмічує мову».*

З аргументованих відповідей ми бачимо, що опитані не засуджують тих, хто розмовляє говіркою, більшість вважає це прийнятним або навіть правильним. Переважна більшість респондентів зізналися, що вони самі розмовляють говіркою.

Наведене вище дозволяє зробити такі висновки:

1) представники різних національностей міста Виноградів позитивно ставляться одне до одного, вони вважають, що цінні якості характеру людини визначають не за національною належністю;

2) респонденти здебільшого позитивно ставляться до використання говірок та діалектних елементів у своєму мовленні. Більшість із них зізналася, що розмовляє говіркою або ж використовує говіркові елементи у своєму мовленні.

Список використаних джерел

1. Molnár József–Molnár D. István 2005. Kárpátalja népessége és magyarsága a népszámlálási és népmozgalmi adatok tükrében. Beregszász: PoliPrint, 160

Діана Волосажир

МАТЕМАТИКА І МУЗИКА

Математика і музика – дві абсолютно різні галузі, але між ними існує сильний взаємозв’язок. У якийсь момент вони мають тенденцію перетинатися, і люди, які добре знають математику, також добре розбираються в музиці. Їхнє порівняння може здатися нелогічним, але між математикою і музикою більше спільного, ніж ви можете собі уявити.

Числа можуть розповісти нам про музику багато чого. Музичний твір поділяється на розділи, які називаються тактами, а кожен такт має однакову кількість долей. Це можна порівняти з математичним розподілом часу.

Також у кожного музичного твору є розмір, який дає його ритмічну впорядкованість, наприклад, скільки ударів в кожному такті. Всі ноти

мають числові зв'язки та кількість долей. Тож музикантові дуже важливо розуміти значення дробів, щоб правильно рахувати музику.

Знаменитий вчений Піфагор був першим, хто спробував виразити мелодію через числа. Він був не тільки філософом і математиком, а й теоретиком музики. Одним із напрямків його діяльності став пошук музичної гармонії. Вчений вважав, що гармонійна музика необхідна для оздоровлення тіла та очищення душі. Він також висував теорію, що така музика допоможе розгадати будь-яку таємницю. Одного разу Піфагор проходив повз кузню. Він випадково почув удари молотка, які створювали певну мелодію. За допомогою експериментів з однострунною арфою, він встановив взаємозв'язок між рівнем води та довжиною струни та виявив, що половина довжини струни піднімає ноту на одну октаву. Це означає, що висота тону буде зростати, коли струна стає коротшою.

Найбільша подібність між математикою та музикою – це закономірності. Наприклад, музика має повторювані рядки пісень та частини мелодії, тоді як математика використовує шаблони для пояснення невідомого.

У музиці можна використовувати різні математичні явища. Сюди входять геометрія, диференціальне обчислення і навіть тригонометрія. Насправді дослідження показали, що коли музика використовує якусь математичну структуру, вона, як правило, стає більш популярною.

Існує сильний взаємозв'язок між музикою та навчанням. Дослідження показують, що коли дітям дають вказівки щодо виконання певного завдання під супровід музичних інструментів, вони отримують вищий бал у завданнях, які потребують просторово-часових, математичних та координаційних навичок.

Насправді заняття музикою можуть стати міцною базою для формування математичних навичок. Навіть більше, дослідження також показали, що діти, які навчаються за допомогою музики, запам'ятовують інформацію краще, ніж ті, хто вчиться лише за усними вказівками. Діти можуть краще запам'ятовувати поняття чи факти, коли це вкладається в пісню чи ритм.

Навіть відтворення музики під час роботи або навчання може сприяти кращій працездатності. Класична музика, насамперед карнатична, здатна створювати атмосферу зосередженості та концентрації.

Отже, музика може бути дуже корисною для вивчення математики і навпаки. Хто знає, можливо, ввівши музику у свій навчальний час, ми зможемо вдосконалити свої математичні навички.

Список використаних джерел

1. Correlation Between Math and Music Ability. *Brain Balance.* URL: https://www.brainbalancecenters.com/blog/correlation-between-math-and-music-ability

2. Mathematics and Music. *Simplifying Theory*. URL: https://www.simplifyingtheory.com/math-in-music/
3. Mathematics & Music. *American Mathematical Society*. URL: http://www.ams.org/publicoutreach/math-and-music
4. Проект «Музика і математика в числах». *Особистий блог.* URL: https://mathandmus.blogspot.com/2017/02/blog-post.html

Сергій Волянський

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ В БЕЛЬГІЇ

Французька мова представляє надзвичайно цікавий матеріал для лінгвістичного дослідження: немає іншої мови у світі, яка брала б участь у такому різноманітті мовних ситуацій. Варто зазначити, що сьогодні нараховується близько 50 країн, де французька активно й повноцінно використовується поряд з іншими мовними національними утвореннями. Соціально-територіальна варіантність сучасної французької літературної мови проявляється в трьох національних різновидах – швейцарському, канадському й бельгійському, кожен із яких став об’єктом наукового пошуку мовознавців. Однак на сьогодні недостатньо вивченою є проблема особливостей розвитку бельгійського варіанта французької мови, що зумовило актуальність нашого дослідження.

Аналіз останніх джерел і публікацій свідчить, що питання специфіки функціонування французької мови на території Бельгії досліджували такі науковці, як В. Гак, О. Сухий, К. Делькур, Дж. Клінкенберг, М. Франкар.

Мета статті – з’ясувати особливості становлення й розвитку французької мови в Бельгії.

Здавна на території Бельгії жило плем’я белгів, що зазнало примусової асиміляції з племенами франків, тому в ранньому середньовіччі ці землі належали франкській державі, офіційними мовами якої вважалися латинська й давньофранцузька. У 843 році бельгійські терени були поділені на дві частини – західну, яка ввійшла до Франції, та східну, яка стала частиною Лотарингії. Пізніше вони стали територією Нідерландів, населення яких складалося з нащадків германців і галло-римлян, що згодом стали називатися фламандцями й валлонами [2, с. 18]. Уже в ті часи почала утворюватися мовна межа, яка розділяла нідерландськомовне та французькомовне населення, і протягом багатьох століть нідерландські провінції залишалися двомовними: нідерландська мова здебільшого використовувалася в діловодстві й сфері торгівлі, а французька – у галузі культури й науки [6, с. 84].

За ці території боролися Франція та Англія, вони були захоплені Австрією, Іспанією, аж поки в 1814–1815 роках разом із Голландією